

เรื่อง ศาลแขวงอุบลราชธานีส่งคำโต้แย้งของจำเลยเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

ศาลแขวงอุบลราชธานีขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมส่งความเห็นของผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญารวม ๒ คำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง พนักงานอัยการประจำศาลแขวงอุบลราชธานีฟ้องนายสำรอง จันทะวงค์ กับพวก รวม ๘ คน เป็นจำเลยในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๑๕๓๒/๒๕๔๕

คำร้องที่สอง พนักงานอัยการประจำศาลแขวงอุบลราชธานีฟ้องนางมน สามิลา เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๗๗๕/๒๕๔๕

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ ดังนี้

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงอุบลราชธานีฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยในคำร้องที่หนึ่งว่า ร่วมกันมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมาย และร่วมกันมีเชื้อสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และจำเลยในคำร้องที่สองว่า ทำสุราแช่ สุรากลั่น โดยไม่ได้รับอนุญาต มีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ขายสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมาย มีภาชนะเครื่องกลั่นสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ขอให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๖ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ มาตรา ๙๑ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔

ผู้ร้อง (จำเลย) ยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ (พนักงานอัยการ) และขอให้ศาลแขวงอุบลราชธานีส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๒. ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

มีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

(๑) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๗ หรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติทั่วไป ที่บัญญัติว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่รับรองสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมได้รับความคุ้มครอง

และผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ เป็นหลักการทั่วไปที่หน่วยงานหรือองค์กรของรัฐ จะต้องถือปฏิบัติ ดังนั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๗ จึงไม่ใช่เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่บุคคลจะอ้างว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่วินิจฉัยตามบทมาตราดังกล่าว

(๒) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๘๗ หรือไม่และพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๘๓ หรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักการเกี่ยวกับการที่บุคคลจะถูกลงโทษทางอาญา มาตรา ๔๖ เป็นบทบัญญัติเรื่องสิทธิของชุมชนท้องถิ่น มาตรา ๔๘ เป็นบทบัญญัติเรื่องสิทธิในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง และมาตรา ๕๐ เป็นบทบัญญัติเรื่องเสรีภาพในการประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรี ส่วนพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ เป็นเรื่องบทนิยาม มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติห้ามทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี และวรรคสอง บัญญัติว่า การออกใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งเป็นเรื่องการห้ามทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่น สำหรับทำสุราไว้ในครอบครองและการออกใบอนุญาตให้ทำสุรา ส่วนมาตรา ๒๕ บัญญัติห้ามมิให้ซื้อสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือเป็นผู้ซื้อ หรือได้มาจากผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

ดังนั้นพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐

ส่วน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ เป็นบทบัญญัติเรื่องการกระจายรายได้ และมาตรา ๘๗ เป็นเรื่องการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี อยู่ในหมวด ๕ แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เป็นบทบัญญัติที่มีไว้เป็นแนวทางในการตรากฎหมาย และกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ภายใต้การควบคุมของรัฐสภา ซึ่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ห้ามมิให้ทำสุรา และขายซื้อสุรา ไม่ได้เกี่ยวกับแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐแต่อย่างใด จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๓. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญด้วยมติเอกฉันท์วินิจฉัยว่า

๑. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๗

๒. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗

๓. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ มาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๕ เฉพาะความหมายของซื้อสุรา ในส่วนที่ไม่ได้หมายความถึงแบ่งข้าวหมัก และมาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจิระ บุญพจนสุนทร
นายจุมพล ณ สงขลา นายปรีชา เฉลิมวณิชย์ นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระฐาน นายมานิต วิทยาเต็ม
นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ นางสาวนีย์ อัครโรจน์
และนายอุระ หวังอ้อมกลาง

หมายเหตุ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๓๕ ก วันที่ ๒๕
เมษายน ๒๕๔๘

ย่อโดย นายกาญจน์ วรกุล
เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ๘ ๖